

УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ АЛЬФРЕДА НОБЕЛЯ

КАФЕДРА ПРАВА

**РЕФОРМУВАННЯ
ПРАВОВОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ
В КОНТЕКСТІ РОЗБУДОВИ
ПРАВОВОЇ ДЕРЖАВИ
ТА ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ**

VIII Всеукраїнська науково-практична конференція

Тези доповідей

26 квітня 2017

Дніпро
2017

УДК 347.78 (477)
Р45

Організаційний комітет:

О.В.Пушкіна, доктор юридичних наук, професор, зав.кафедри права – голова оргкомітету;

Т.С.Чебикіна, старший викладач кафедри права – заступник голови;

С.В.Несінова, кандидат юридичних наук, доцент кафедри права.

Р45 Реформування правової системи України в контексті розбудови правової держави та євроінтеграції: VIII Всеукраїнська науково-практична конференція: тези доповідей, Дніпропетровськ, 26 квітня 2017 р. – Дніпро: Університет імені Альфреда Нобеля, 2017. – 132 с.

ISBN 978-966-434-390-6

Збірник містить тези доповідей науковців, молодих вчених та студентів в яких розглянуто питання реформування держави у різних галузях права в контексті євроінтеграції.

Відповідальна за випуск:

Т.С.Чебикіна, старший викладач кафедри права

Видається в авторській редакції. Редакційна колегія не завжди поділяє погляди, думки, ідеї авторів і не несе відповідальності за зміст матеріалів, наданих авторами для публікації.

ISBN 978-966-434-390-6

© Університет імені Альфреда Нобеля, 2017

Зміст

Секція: Господарське право та процес

Артюхова О., Градовська В. Правові аспекти здійснення державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності.....	6
Бикова Т., Нанкевич Ю. Банкрутство: проблеми застосування в Україні.....	8
Бочарова М., Головаха К. Проблеми виходу учасників зі складу господарський товариств.....	10
Волошин Т. Монополізація економіки України а шляхи вирішення цієї проблеми.....	13
Короткий А., Чайка О. Проблеми недобросовісної конкуренції в Україні.....	14
Левсенець О., Плаксіна В. Проблема реалізації захисту суб'єктів господарювання від недобросовісної конкуренції.....	17
Олійник А., Процай Є. Особливості банківського сектору як перепони здійснення господарської діяльності.....	20

Секція: Цивільне право та процес; Сімейне право

Несінова С.В. Про аналіз окремих питань судової практики з розгляду цивільних справ про визнання правочинів недійсними.....	22
Тодорошко Т.А., Пічко А. Доказування в цивільному судочинстві.....	26
Чередниченко І.С. Особливості суб'єктного складу відносин з приводу антикваріату.....	29
Бойчук Д., Борисов С. Развитие движения чайлд-фри с странах Европы и Америки.....	32
Гаврилова Я., Короткова О. Проблема реалізації принципу змагальності в цивільному судочинстві.....	34
Гончарова Т., Циваш А. Брачный контракт.....	36
Гладка Ж., Іванова А. Проблеми забезпечення позову у цивільному судочинстві.....	38
Климчук Ю., Вишницкая Е. Регистрация брака: за и против.....	41
Курило Я., Семегіна Д. Проблеми застосування процесуальної аналогії та шляхи її подолання.....	43
Ретинский О., Бирсан П. Коммерческая тайна.....	46
Роскоша А. Чорний Є. Набуття права власності за набувальною давністю.....	49
Таран Д. Проблемні аспекти в застосуванні і дотриманні принципу гласності та відкритості судового розгляду.....	53

Секція: Людина і держава

Чабаненко М.М., Черноп'ятов С.В. Щодо понятійно-термінологічної одиниці «правовий простір».....	56
Алфьорова Т.М. Підстави дисциплінарної відповідальності державних службовців.....	58
Гринчак М.О. Побудова взаємодії між поліцією та суспільством на основі партнерських відносин як один з напрямків реформування правоохоронної системи України.....	60
Лежнева Т.М., Грибовський Ф. Ефективність санкцій адміністративної відповідальності за деякі правопорушення у сфері дорожнього руху.....	62
Самбор М.А. Актуальні проблеми застосування адміністративної відповідальності до органів виконавчої влади та місцевого самоврядування за прийняття незаконних рішень чи вчинення незаконних дій.....	64
Шкабаро В.М. Ознаки державного кордону.....	66
Гаржа О. Гарантії незалежності суддів як основа судової влади.....	69
Гузенко М., Гавришук Ю. Отвод судьи в административном судопроизводстве.....	71
Ділігул А. Про належність атестаційних комісій до суб'єктного складу правовідносин з атестації працівників.....	74
Прокіпєць М., Турдисва К. Зміст та характеристика адміністративних договорів.....	75
Макаренко В., Оліфер В. Відвід судді в адміністративному судочинстві.....	78
Сайкіна М. Проблеми застосування обмежень щодо оприлюднення судових рішень в електронній формі.....	81
Шепель Т. Некоторые правовые аспекты изменения формы государственного устройства.....	83
Шумакова В., Долгополов М. Попереднє судове засідання у адміністративному суді.....	84

Секція: Міжнародне право та Право ЄС

Колодій І.М. Окремі питання участі України в механізмах співробітництва у рамках Всесвітньої митної організації.....	88
Палєсва Ю.С. Щодо питання допустимості війни як засобу врегулювання конфліктних ситуацій в міжнародному праві.....	91
Жара О. Щодо питання чи є фізичні особи суб'єктами міжнародного публічного права.....	92
Похвалит П. Евроинтеграционный выбор Украины.....	94
Співак О. Стадії укладання міжнародних угод і їх значення.....	96

Секція: Земельне право, Трудове право

Дзюба І.В. До питання диференціації правового регулювання трудових відносин.....	99
Богомол М., Никифоров А. Проблеми застосування контрактної форми трудового договору.....	101
Коссович А., Ільєнко Д. Деякі історичні аспекти неробочих днів та релігійних свят в Україні.....	103
Саранча А. Проблеми сільського господарства в Україні.....	105

Секція: Медичне право; Кримінологія

Чебикіна Т.С. Насильство в сім'ї – соціальна проблема держави.....	108
Вєргун М., Козаченко В. Проблемы суррогатного материнства в Украине.....	109
Кожевнікова М., Соколовська Д. Детская жестокость – проблема современного общества.....	113
Крючкова В., Базилєв О. Правові аспекти трансплантації органів і тканин людини.....	116
Марченко Є., Олійник К. Сутність лікарської таємниці.....	117
Нікішина М., Киянська М. Основні питання легалізації евтаназії в Україні.....	120
Обєртович Д., Сенін І. Питання етичності клонування людини.....	122
Олифірова К., Галимшина А. Правовой и этический аспект проблемы искусственного аборта.....	125
Челпан Є., Юрченко К. Сучасні проблеми клонування та їх етична сутність.....	127
Якимашенко О., Шелудько А. Правовые и морально-этические проблемы медицинских технологий будущего.....	129

Лежнєва Т.М.
к.ю.н, доцент, доцент кафедри права
Університету імені Альфреда Нобеля
Грибовський Ф.О.
студент 3 курсу спеціальності «Право»
Університету імені Альфреда Нобеля

ЕФЕКТИВНІСТЬ САНКЦІЙ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ДЕЯКІ ПРАВОПОРУШЕННЯ У СФЕРІ ДОРОЖНЬОГО РУХУ

Ефективність санкцій адміністративної відповідальності слід розглядати разом із категорією «ефективність юридичної відповідальності», враховуючи при цьому також і тісний їх зв'язок ще з такими категоріями як «ефективність правового регулювання» та «ефективність норм права».

Ефективність юридичної відповідальності визначається, передусім, ефективністю, дієвістю заходів юридичної відповідальності, тобто санкцій. Ефективність санкцій перебуває у логічному, причинно-наслідковому зв'язку з ефективністю юридичної відповідальності та ефективності правового регулювання в цілому.

Оскільки санкції є діючими елементами, видом і мірою юридичної відповідальності, саме вони й спрямовані на досягнення її мети. Основна мета юридичної відповідальності – загальна і спеціальна превенція, охорона правопорядку і відновлення його у разі порушення.

Мета юридичної відповідальності, як і санкцій, конкретизується у функціях. Тому ефективність санкцій адміністративної відповідальності може бути визначена через їх функції (каральна (штрафна, репресивна); захисна (правовідновлювальна, компенсаційна); запобіжна; виховна). Повнота виконання санкціями своїх функцій і визначатиме їх ефективність.

Основною проблемою ефективності санкцій адміністративної відповідальності є невідповідність змісту санкції як міри юридичної відповідальності за вчинене адміністративне правопорушення. Тобто вони часто є недостатньо суворими. Так, у більшості випадків за противоправну дію або бездіяльність до особи, як правило, застосовується така міра юридичної відповідальності як штраф, розмір якого не сприяє реалізації функцій юридичної відповідальності.

Наприклад, відповідно до ч. 1 ст. 121 Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі – КУпАП), керування водієм транспортним засобом, який має несправні гальма, світлові прилади та інші технічні несправності, – тягне за собою накладення штрафу в розмірі двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Використання, зберігання або утримання транспортного засобу – це діяльність, яка визнається джерелом підвищеної небезпеки, що створює підвищену небезпеку для особи, яка цю діяльність здійснює, та інших осіб. Використання несправного транспортного засобу – це підвищений ризик. Проте, за повторне правопорушення, санкція ч. 4 ст. 121 КУпАП передбачає лише позбавлення права керування на строк від 3 до 6 місяців або адміністративний арешт строком від 5 до 10 діб. На нашу думку, передбачені цією статтею санкції не мають достатнього впливу на правопорушника та у зв'язку з цим не сприяють реалізації каральної та інших функцій адміністративної відповідальності.

Або, наприклад, ч. 1 ст. 122 КУпАП за перевищення встановлених обмежень швидкості руху транспортних засобів більш як на двадцять кілометрів на годину, порушення вимог дорожніх знаків та розмітки проїзної частини доріг, правил перевезення вантажів, буксирування транспортних засобів, зупинки, стоянки, проїзду пішохідних переходів, ненадання переваги у русі пішоходам на нерегульованих пішохідних переходах передбачає накладення штрафу в розмірі п'ятнадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або 50 штрафних балів, а якщо такі дії спричинили створення аварійної ситуації – штраф до 40 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавлення права керування транспортними засобами на строк від 6 місяців до 1 року.

Тобто, до тих пір, поки водій не спричинить аварійної ситуації, він може безліч разів перевищувати швидкість, і до нього кожного разу може бути застосована санкція у вигляді накладення штрафу в розмірі п'ятнадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або 50 штрафних балів.

Необхідно зазначити, що склад адміністративного правопорушення, передбаченого ст. 122 КУпАП, взагалі не передбачає такої кваліфікуючої ознаки як повторність, і тому в недостатній мірі реалізується превентивна функція адміністративної відповідальності. Слід зазначити, що реалізація окремих функцій санкцій адміністративної відповідальності відбувається не тільки в ході їх безпосереднього застосування, а й поза його межами.

Згідно зі статистикою Департаменту превентивної діяльності Національної поліції України, у 2016 році в Україні в ДТП загинули 3410 осіб, травмовано під час ДТП 33613 осіб; за перші чотири місяці 2017 року в Україні в ДТП загинули 790 осіб, травмовано під час ДТП 8962 осіб.

З урахуванням вищевикладеного, пропонуємо: 1) збільшити відповідальність за правопорушення, передбачені ч.ч. 1–3 ст. 121 КУпАП, а саме збільшити суму штрафу до 50 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а за повторне вчинення цих правопорушень передбачити позбавлення права керування транспортним засобом до 1 року; 2) ст. 122 КУпАП доповнити частиною 5 такого змісту: «Повторне протягом року вчинення будь-якого з порушень, передбачених частинами першою – третьою цієї статті, – тягне за собою

позбавлення права керування транспортними засобами на строк до одного року.».

Самбор М.А.

кандидат юридичних наук, начальник сектора моніторингу Прилуцького відділу поліції Головного управління Національної поліції в Чернігівській області

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЗАСТОСУВАННЯ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ДО ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ ТА МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ ЗА ПРИЙНЯТТЯ НЕЗАКОННИХ РІШЕНЬ ЧИ ВЧИНЕННЯ НЕЗАКОННИХ ДІЙ

Забезпечення законності та правопорядку, утвердження принципу верховенства права щодня стають все актуальнішими. Адже проголошення таких ідей не є самоціллю. Побудова громадянського суспільства, незалежної демократичної і правової держави вимагає реального втілення цих загальноєвропейських та світових надбань у повсякденне життя українців та діяльність органів влади і управління. Забезпечення виконання правових приписів нормативних актів перш за все залежить від того, наскільки дотримуються цих положень саме представники публічної влади, які покликані організовувати та впорядковувати діяльність всього державного апарату, котрий має слугувати суспільству, людині, адже саме остання, її права і свободи, інтереси визнані найвищою соціальною цінністю України. Усвідомлюючи те, що в Україні одна із найкращих Конституцій світу, хочеться, щоб, її норми прямої дії повсякчас знаходили свою реалізацію у суспільному житті під час врегулювання суспільних відносин, а решта законодавчих актів слугували утвердженню цих ідеалів. Відтак, багато у чому реалізація зазначених принципів залежить саме від поведінки державних службовців та посадових осіб органів місцевого самоврядування.

Переконані, що неухильне дотримання всіма посадовими особами норм чинного законодавства створить надійне підґрунтя для недопущення порушень законності і з боку інших членів суспільства. Адже у більшій мірі громадяни дивляться на те, як себе ведуть посадовці, зважаючи для себе всі можливі ризики, пов'язані із порушеннями чинного законодавства.

На перешкоді будь-якому свавіллю знаходяться заходи юридичної відповідальності, які незалежно від їх видів, перспективної чи ретроспективної створюють умови, які охороняють і захищають права свободи та інтереси членів суспільства від будь-яких можливих зазіхань та порушень.

Адміністративна відповідальність органів влади та управління, а також їх посадових осіб, має свої особливості. Перш за все вважаємо, що такі особливості необхідні для забезпечення сталої роботи цих органів, недопущення безпідставного притягнення до відповідальності посадових осіб, тим самим створюючи додаткові гарантії цих осіб, адже останні, вступаючи на відповідну державну службу чи службу в органах місцевого самоврядування беруть на себе додаткові повноваження, а також пов'язані із цим обмеження прав, свобод у повсякденних правовідносинах, не пов'язаних із здійсненням безпосередніх чи делегованих функцій держави. По-друге, лише спеціальний механізм встановлення факту порушення норми у спеціальному судовому органі – адміністративному суді, гарантує об'єктивність його встановлення та реальну можливість відстоювання професійних прав та обов'язків. На зазначеному етапі відбувається встановлення наявності чи відсутності порушень норм законодавства під час прийняття оспорюваних рішень чи діянь, а у разі встановлення порушень – забезпечується відновлення порушених такими діями чи рішеннями органів влади та управління, або їх посадовими особами прав, свобод та інтересів громадян. По-третє, наявність у КУпАП спеціальних статей, якими визначаються види адміністративних проступків для органів влади та управління, а також їх посадових осіб, виду та міри адміністративного стягнення, створить, по-справжньому, дієвий механізм адміністративної відповідальності для таких спеціальних суб'єктів, як перспективної, так і ретроспективної, а також відповідального ставлення до виконання взятих на себе функцій держави.

На нашу думку, реалізація зазначеного механізму адміністративної відповідальності органів виконавчої влади та місцевого самоврядування, а також їх посадових осіб потребує: 1) внесення відповідних змін до КУпАП. Особливу частину якої слід доповнити відповідним розділом «Адміністративні правопорушення посадових осіб органів виконавчої влади та місцевого самоврядування під час здійснення функцій держави»; 2) у Загальній частині КУпАП чітко визначити особливості відповідальності посадових осіб не шляхом встановлення виключень, а шляхом передбачення обов'язкового встановлення факту правопорушення у рішенні суду; 3) визначення видів адміністративних стягнень для таких осіб, до кола яких окрім штрафів, визначити й такий вид, як звільнення із займаної посади, звільнення із органів виконавчої влади чи місцевого самоврядування, 4) особливості адміністративної відповідальності саме органів влади, а не лише їх посадових осіб, у тому числі й колегіальних; 5) особливості відшкодування моральної та матеріальної шкоди, завданої неправомірними діями органів виконавчої влади та місцевого самоврядування, а також їх посадових осіб, де передбачити окрім матеріальної відповідальності, яка може бути стягнена із відповідного органу, також персональну матеріальну відповідальність посадових осіб, як перед